

SMOLENICKÝ POSOL

25. výročie vydávania
Smolenického posla

4/2016

FARSKÝ ČASOPIS, XVI. ročník, 25.12.2016 na Božie narodenie

AKO SI NEDAŤ ZOBRAŤ VIANOCE PETER ŠIMKO

Smolenický betlehem. Foto Ivana Janáčková

JÚLIA RAKOVSKÁ ZIMNÁ ROZPRÁVKA

ROZKVITLI SVETLÁ V KRAJINE,
NA NEBI MESIAC ŽIARI.
BOLEŠŤ VŠAK CELKOM NEVINNE
ZRAČÍ SA V BLEDEJ TVÁRI.

ZABÁRA NÔŽKY DO SNEHU,
OPROTI CHLAPČEK VKROČÍ.
RÁD VYMENIL BY ZA NEHU
SMÚTOK JEJ DETSKÝCH OČÍ.

ČOŽE SI PRAJEŠ, MALIČKÁ?
TICHO SA NAD ŇOU SKLÁŇA.
NEŽIADAM NIČ, LEN MAMIČKA
NECH VYZDRAVIE MI ZRÁNA.

VRÁŤ SA TY DOMOV, DIEVČATKO.
HLADKÁ JEJ PLAVÉ VLÁSKY.
ZÁZRAK VYČARÍ ZAKRÁTKO
MOC TVOJEJ VRÚCNEJ LÁSKY.

DIEVČA BY CHCELO ĐAKOVAŤ.
ALE NEVEDNO, PREČO
CHLAPEC ZMIZOL. LEN INOVAŤ
ZÁŠUMÍ CHLADNOU REČOU.

OTVÁRA DVIERKA POMALY,
MAMKIN ÚSMEV JU VÍTA.
ZRAZU NIET STOPY PO ŽIALI
A HREJE RADOŠŤ SKRYTÁ.

IBA MRÁZ PEROM DO BIELA
NA OKNÁ KRESLÍ KVETY.
A V ČISTOM SRDCI ANJELA
DOBROTA, POKOJ SVIETI.

V škole nás kedysi učili, že náš letopočet sa počíta od údajného narodenia Ježiša Krista. Dnes už nikto nepochybuje, že Ježiš Kristus sa narodil. Lenže ako to vtedy bolo?

Poznáme udalosti Vianoc. Narodil sa v Betleheme, v jaskynke, ktorá slúžila ako maštaľ. Nebolo to plánované, lebo Jozef s Máriou hľadali vhodné miesto pre jej pôrod - hotel, privát, hostinec. Všade ich odbili. Asi naozaj boli chudobní, veď pre ľudí s mešcom sa vždy niečo nájde. Prišiel teda na svet, Mesiáš, záchranca ľudstva, nenávidený politickými elitami, odignorovaný náboženskou vrchnosťou, ale prijatý chudobnými.

Pastieri ho našli, neskôr aj mudrci, a napokon aj mýtnici, prostitútky, chorí, slepí, hluchí, ochrnutí, malomocní či posadnutí. Jedine ľudia zaslepení peniazmi či ideológiou ho nepotrebovali, lebo sa vždy cítili ako boh. Oni, ak by sa nebáli mienky ľudí, najradšej by zrušili Vianoce. Napríklad v mene tolerancie. A keď sa to ešte nejako nedá, tak aspoň nám to znechutí koncoročným pracovným stresom či predvianočným schudobením. Vieme si Vianoce predstaviť bez veľkých nákupov?

Ale prvé Vianoce boli o láske, nie o daroch. Čo je viac? Dať seba alebo dať niečo? Kam to vedie, kam sme došli v živote? Hovorí sa, že raz v jednom kráľovskom meste, žil jeden obuvník so svojou rodinou. Doma bolo vždy veselo, otec si rád pri práci spieval a jeho manželka a deti sa pridávali k nemu. Raz otec dostal od kráľa zákazku. Mal ušit' pre kráľa obuv na ples. Pretože to urobil perfektne, kráľ sa mu bohato odmenil. Dostal veľký mešec peňazí. Ale čo robiť s toľkými peniazmi? Doma začali všetci plánovať, podnikáť, predstavovať chalupu, investovať. Od tej chvíle sa však prestalo v rodine spievať a postupne sa všetci odcudzili, ostala len spomienka. Len manželka si raz vzdychla: „Možno ešte raz budeme chudobní, možno si ešte niekedy budeme spolu spievať ako kedysi!“

Máme veľa plánov, ponúk, možností. Čo nám naozaj osoží? Čo je dôležité? Ježiš prišiel do maštalky. Ak sa nám to nehnuší, prideme za ním. Možno aj život nám pripraví také chvíle. Prísť na Vianoce za Ježišom vyžaduje pokoru. Stačí si priznať, akú maštaľ nosíme vo svojom srdci. Tam ho potom nájdeme.

VDP. MILOSLAV MRVA MÁ 80 ROKOV

Sú kňazi, ktorí zanechávajú trvalé spomienky a ich slová a skutky rezonujú v srdciach veriacich aj po dlhých rokoch. Patrí medzi nich aj náš oslávenec vdp. Miloslav Mrva, ktorý sa dožil 18. decembra 80 rokov.

Počas 17-ročného pôsobenia v Smoleniciach formoval a usmerňoval mysle a srdcia svojich veriacich k Bohu a to hlavne vlastným príkladom a prítomnosťou medzi nimi. Zrealizoval aj veľký projekt, stavbu novej fary, avšak tým najväčším projektom boli spoločenstvá rozličného veku, kde vyrástli duchovné povolania, rodiny, osobnosti so zdravým základom a pevným charakterom. Aj po rokoch má svoje miesto v našich srdciach a modlitbách. Bol zakladateľom našich farských novín Smolenický posol, cez ktoré ešte stále prinášame dobré správy. K životnému jubileu mu blahoželáme a vyprosujeme zdravie, silu, pomoc Matky Božej, hojnosť darov Ducha Svätého a plnosť Božej milosti.

redakčná rada a farníci zo Smoleníc

EDITORIÁL

Vianoce nám každoročne pripomínajú aj isté finále. Je to tým, že sa končí kalendárny rok, ale aj tým, že po adventnej príprave (na narodenie Ježiša Krista a na jeho Druhý príchod), sme viacej naladení na úvahy o večnosti. Bilancujeme veci časné, ale aj to, čo sa udialo medzi nami a Bohom, v našich vzťahoch, ba aj v nás samých. Na koncoročnej pobožnosti budeme Bohu ďakovať za to, čím nás požehnal, odporovať za to, čo sme pokazili a prosiť o pomoc do ďalšieho roku 2017.

Sme na ceste k Bohu spoločne, ale aj každý zvlášť. O tom vypovedajú aj vaše/naše príspevky. Zážitky z púte do Ríma, praktické otázky rekonštrukcie farského centra, či diskutované kúrenie v kostole. Drobné každodenné zážitky, spoločná modlitba za naše deti, spoločné slávenie, to všetko vytvára mozaiku dní všedných aj sviatočných. Možno sme momentálne nesení na vlne úspechu, požehnaní a útechy alebo prežívame bolesť, nejaké ťažkosti a Boh sa nám zdá vzdialený akoby ani nebol. V každom prípade si môžeme povedať ako zvykne aj naša pani kostolníčka: „Všetko je dočasu, Pán Boh je naveky.“

redakčná rada

REKONŠTRUKCIA FARSKEHO CENTRA

PETER ŠIMKO

Počas silvestrovskej štatistiky 2015 bolo poukázané, že výdavky na energiu farského centra sú vysoké. Len na plyn cez vykurovacie obdobie sa spálilo niečo pod 75000 kWh. Po vykonaní termovízie sa zistilo, že je extrémne vysoký únik tepla cez okná a hoci sa v mrazoch kúrilo naplno, vnútri sa dosiahla teplota 19°C a muselo sa prikurovať elektrickými spotrebičmi.

Menovanie kaplána do našej farnosti urýchlilo proces rekonštrukcie naplánovanej na 5 rokov, lebo bývalá kapláňka sa využívala ako skladisko a strop sa tam prepadával. Preto pán kaplán nemohol po menovaní nastúpiť, ale až potom ako miestnosť pre kaplána bola súca na ubytovanie. Spätné reakcie ľudí napovedali, že v podkroví nie je nič v poriadku, lebo v zime tam bola veľká zima a v lete veľmi teplo, preto lepšie bolo nocovať v lete na balkóne ako v posteliach a v zime to tam premrzalo tak, že na niektorých vnútorných častiach stien v podkroví bolo aj 0°C, hoci sa tam kúrilo.

Zistilo sa, že po odstránení tatranského profilu na podkroví bola tak zničená izolácia, hneď bolo vidieť škridlu. Predchádzajúcu izoláciu vo veľkej miere zlikvidovali kuny, ktoré tam mali hniezda. Preto sa cez leto opravilo a dalo zaizolovať podkrovie, strop sa znížil sadrokartónom a na strop sa umiestnili LED svetlá a opravila sa podlaha kapláňky.

V ďalšej fáze sa vymenili okná od farskej záhrady, čím sa docielila rapidná zmena klímy v interiéri farského centra, čo môže oceniť každý, kto tam príde a prinesie to významné ušetrenie prevádzkových nákladov. V suteréne farského centra sa vymenila kuchynská linka, ktorá bola hnilá a vymenilo sa splachovanie záchodov, aby sa ušetrila voda.

Zo záhrady sa urobil bezbariérový vstup do spoločenskej miestnosti. Ďakujeme všetkým, ktorí nám pomohli na farskom centre pri opravách, čistení, dobrodincom. Nech Pán odmení svojim požehnaním vašu obetu.

MODLITBY MATIEK

ADRIÁNA DOBŠOVIČOVÁ

„Nie každý môže robiť veľké veci, ale všetci môžeme robiť malé veci s veľkou láskou.“ Matka Tereza

Na pozvanie pána dekana Petra Šimku 2.10.2016 zavítali do našej farnosti členovia spoločenstva Modlitieb otcov a matiek z Horných Orešian. Ich svedectvá a skúsenosti niekoľkoročných modlitieb otcov a matiek oslovili niektoré naše farníčky, ktoré v sebe pocítili túžbu modliť sa za svoje deti ako aj za potreby farnosti. Modlitby matiek začali v roku 1995 v Anglicku. V tom čase dve staré mamy Veronika a jej švagriná Sandra sa jeden mesiac modlili desiatok ruženca „...ktorého si panna v Betleheme porodila“, aby poznali Pánovu vôľu. Spoznali, že Pán Ježiš chce, aby odovzdali svoje deti do jeho rúk, aby on mohol konať v ich živote. Za necelé dva roky sa modlitby matiek rozšírili do celého sveta.

V našej farnosti sa sformovali zatiaľ dve skupinky po osem matiek. Každá skupinka sa stretáva raz do týždňa v pondelok a v stredu po sv. omši na fare v Smoleniciach.

Modlitby matiek a otcov nám predstavili členovia spoločenstva z Horných Orešian.

Foto Ivana Štibraná

Na úrovni skupinky stačia dve matky – najviac však osem, kto-ré si dôverujú. Týmto stretnutiami sa posväcujú rodiny, domácnosti a celá farnosť. V skupinke platí prísna zásada mlčanlivosti, teda o tom, s čím sa matky zdôveria na stretnutí sa nesmie rozprávať. Na modlitbách sa používajú vlastné knižičky Modlitieb matiek, v ktorých sú modlitby jednotné pre všetky skupinky a malý stôl, na ktorom sú položené:

malý košík – predstavuje Ježišove ruky
kríž – Ježiš je náš Spasiteľ
sviečka – Ježiš je Svetlo sveta
Sväté pismo – Ježiš je živé Slovo

V prosbách sa spájame so všetkými matkami na celom svete, ktoré sa modlia za svoje deti a prosíme Boha, aby ich vypočul. Tiež prosíme, za všetky trpiace deti na celom svete. Vytvárame tak nepretržitú reťaz modlitieb za deti.

Modlitby v skupinke nám dávajú veľkú nádej a istotu, že Boh mocne pôsobí v našich rodinách, vo farnosti, vo svete a buduje vzájomnú úctu a jednotu v Duchu Svätom.

Hudobná skupina Kysucký prameň s organizátormi.

Foto Jana Zvonárová

KYSUCKÝ PRAMEŇ OPĎ V SMOLENICIACH

JANA ZVONÁROVÁ

V sobotu 19. novembra zavítala do našej obce opäť skupina Kysucký prameň z Ošadnice. Po prvý raz sa predstavili v úplne novej zostave. Zaspievali nám krásne piesne, novšie i staršie. Neodmysliteľnou súčasťou ich repertoáru sú piesne s náboženskou tematikou. Vypočuli sme si aj známe mariánske piesne, ktoré skupina vydala pod názvom S úcty Pánu Ježišovi a k Panne Márii. Ale aj úplne nové piesne z CD Poďakovanie 2. Okrem krásnych melódií nás muzikanti povzbudili vľúdnym slovom a zároveň sa s nami podelili o svoj pohľad na vieru, úctu k Panne Márii a Pánu Ježišovi a popriali nám požehnaný adventný čas a milosti plné vianočné sviatky.

ADVENT VO FARNOSTI

IVANA ŠTIBRANÁ

Rorate coeli, desuper, et nubes pluant justum: aperiatur terra, et germinet Salvatore. (Roste nebesá zhora, oblaky nech pršia Spravodlivého: nech sa otvorí zem a vyklíči Spasiteľa.) (Iz 45,8)

Názov roráty pochádza zo začiatkových slov verša z proroka Izaiáša. Sú to obvykle mariánske sväté omše slúžené skoro ráno za úsvitu.

Na rorátoch sme sa počas adventu stretli štyrikrát v Smoleniciach a dvakrát v Neštichu. V Smoleniciach boli spojené aj so spoločnými raňajkami na fare pre deti, žiakov, študentov, rodičov a učiteľov.

Všetci, ktorí sa zúčastnili, to iste ocenili a s dobrým pocitom z duchovného aj telesného nasýtenia, mohli vykročiť do nového dňa. Adventná príprava by mala byť spojená aj s prekonávaním seba a svojho

Advent nám spestrili aj ochotníci z Cífera.
Foto Ivana Štibraná

pohodlia. Takou mohla byť pre Smoleničanov aj ranná vychádzka v mrazivom ráne do Nešticha.

Advent nám už po niekoľkýkrát spestrili Adventné trhy na fare, v réžii pani Daša Lančaričovej.

V predvečer 4. adventnej nedele, po spoločnej sviatosti zmierenia v našej farnosti, zahrli divadelníci z Cífera v KD Smolenice, divadlo „Advent po cifersky“. Humorne a ľudovo ladené predstavenie nám spríjemnilo a presvetlilo jeden z tých kratších predvianočných dní. Výťažok z predstavenia (300 EUR) bol venovaný na kúrenie v kostole.

Spevokol sa aktívne pripravoval na vianočnú liturgiu, v kostole sa sprevádzovalo kúrenie. Príležitostí na sv. spoved' bolo dosť, tak hádam aj túto stránku prípravy sme všetci zvládli. A tak môžeme sláviť Vianoce.

TRHY SPESTRILI PRÍPRAVU NA VIANOCE

DAŠA LANČARIČOVÁ

Vianoce – čas, keď sa hluk, ruch a nervozita menia na príjemné ticho, pokoj a lásku pri sviatočne prestretom stole. Všade rozvoniavajú všakovaké dobroty, ligoce sa stromček a vo vzduchu sa nesie vôňa medu a kapustnice. Pani meluzína vyspevuje za oknom svoje chladivé melódie a mráz kreslí na okná krásne sviatočné ornamenty.

Obchody nás lákajú vysvetenými výkladmi a z vianočných trhov rozvoniavajú rôzne dobroty. Ľudia sa viac usmievajú, rozprávajú a želajú si pokoj, lásku, zdravie a pohodu. Takúto predvianočnú atmosféru

sme sa snažili vytvoriť aj tento rok na Adventných trhoch, ktoré sa už po piatykrát konali na fare v Smoleniciach. V ponuke boli rôzne výrobky z vlny, skla, bižutéria, knihy, med, háčkované ozdoby, vianočné pečivo, eko drogéria, sviečky, orechy. Oblátky a trubičky ako každoročne piekol náš pán organista Jozef Murár s manželkou. Šikovné ruky našich žien vyčarili krásne ozdoby na stromček, pletené čiapky, košíky.

Rozvoniaval čaj, dobrá káva a rôzne druhy chutných koláčov, ktoré priniesli naše gazdinky. V príjemnej adventnej atmosfé-

re si tu posedeli priatelia, známi, susedia, kolegovia. Chceli by sme z celého srdca poďakovať všetkým, ktorí pomohli pri príprave a priebehu tejto vydarenej akcie. Ktorí bez nároku na odmenu, vo svojom voľnom čase, venovali svoj um, šikovnosť a ochotu. Ďakujem pánovi dekanovi Petrovi Šimkovi, že nám umožnil uskutočniť túto akciu.

Prajem Vám všetkým, aby Vás malý Ježiško, ktorý sa narodí v jasličkách, obdaril pokojom, láskou a pohodou. Nech požehná Vaše rodiny a odmení Vašu pomoc a námahu hojnosťou Božích milostí.

VIANOČNÉ SVETIELKA

PETER KARDOŠ

Nie vždy stíham predvianočné nákupy spolu s rodinou. A tak raz, keď som prišiel domov z práce, mi dcéra rozpačito hovorí: „Oci, asi nebudeš nadšený, ale kúpila som nové svetielka na stromček. Vieš, tie naše už nie sú v móde. Takéto sú.“ rozsvietila novú kolekciu. Svetielka, ozdoby, gule, všetko krásne ladí vo farbe. Čo som mal na to teraz povedať? „Je to naozaj pekné.“

Ale o čom sú vlastne tie pravé Vianoce? Veď tie prvé boli v takej chudobe, a predsa to boli tie naj. Je to asi hlavne o niečom inom. Veď aj teraz veľa ľudí rieši tie najzákladnejšie životné potreby. Holý život, obyčajné vzťahy... My riešime takýmto spôsobom už len LUXUS na Vianoce. Strážme si tie pravé VIANOCE, možno teraz už aj s modernou kolekciou svetielok na stromčeku.

FLAKATÝ PES

MIROSLAVA GREGUŠOVÁ

Terezka je osemročné dievčatko, ktoré veľkú časť svojho života strávilo v nemocnici. Napriek tomu je veselá a milá. Aj teraz tu je. Je pripútaná na lôžko, obklopená hadičkami, prístrojmi, plyšákmi, knižkami a bábikami. Okolo pobehuje otec, ktorý vystriedal mamu a robí pre Terezku, čo potrebuje. Dopoludňajšie vyučovanie skončilo, tak otec strúha farbičky. Pre nich nemocničné populudnie ako jedno z mnohých. Terezka veľmi rada kreslí, tvorí a vyrába rôzne vecičky. Nemôže ísť do herne na oddeľení a robiť to, čo ostatné deti, ktoré už nemusia ležať v posteli. Túžba niečo robiť prevyšuje jej skutočnú fyzickú silu. Popri neľahkom zdravotnom stave, stále hľadá nové činnosti. Nechce sa mi už začínať zase novú hru. Pomaly mi končí pracovná doba a snáď toho už bolo na dnes dosť. Snažím sa ju presvedčiť, že by si mala oddýchnuť. Ale ona chce ešte ušiť psíka, aspoň malého. Snažím sa ju ešte preho-

várať, že zajtra. Je slušná, preto len skloní hlavu. Tak teda šijeme. Vpichne ihlou do látky, ale nevládze ju vytiahnuť. Tak ťahám ja. Mala som celkom iné plány a rátam minúty, pretože týmto tempom neviem kedy skončíme. Po pár stehoch sa nadýcha kyslíka a pokračujeme. Predsa sme došli flakatého psíka a Terezka je šťastná.

Na druhý deň Terezka zomrela. Je mi smutno. Aj zo seba. No som šťastná, že flakatý pes je na svete. Myslím, že tento príbeh sa nehodí na vianočné čítanie, ale dúfam, že osloví všetkých, ktorí nemajú čas ani v tomto období. Možno nechcú alebo nevedia si ho nájsť, ale zajtra už môže byť neskoro.

animácia pixabay

S VĎAKOU ZA DUCHAPLNÚ /DUCHA PLNÚ/ PÚŤ

JANA SLOBODNÍKOVÁ

„Zachej, choď rýchlo dolu, lebo dnes chcem ostať u Teba doma...“ – slovami evanjelia pokračoval vo svojej kázni dp. Mário Bosý v závere našej púte. Kňaz prirovnával Zacheja k nám, pútnikom, ktorí sme vyšli na vyššie miesta, aby sme sa stretli s Ježišom. Podľa kazateľa nemusíme zostať na týchto miestach, pretože sa s Ním môžeme stretnúť aj doma alebo tam, kde práve sme. Symbolické je, že táto svätá omša bola v jedálni hotela Antagos v Montesilvane a Ježiš so Zachejom spolu povečerali.

Tak ako Zachej sľuboval rozdať polovicu svojho majetku chudobným, tak by sme sa aj my mali podeliť s tými, ktorí to potrebujú, aby prišla spása do nášho domu – teda do nás, keďže sme chrámami Ducha Svätého. A tak sme sa - oduševnení a plní duchovných zážitkov - vracali z púte na Slovensko, aby sme žili s Ním. Tak ako v Padove, Assisi, Orvieti, Ríme, San Giovanni Rotonde, Lanciane, Lorete. Vždy pod vedením Jeho nástupcov, kňazov: dekana Petra Šimku, dp. Petra Škultétyho a dp. Mária Bosého. Pán Boh a tiež manželia Zvonárovci mali všetko pod kontrolou, a tak v nás doznieva aj dnes príjemná atmosféra. Utvrdili sme si a iste si stále utvrdzujeme myšlienku, ktorú mal na tričku kňaz a sprievodca dp. Škultéty: „MÁM NÁDEJ V ŽIVÉHO BOHA.“ Aj význam mien kňazov Petrov a

Mariána nám pripomínal, že naše domy majú byť postavené na „skale“ a že máme v sebe živiť mariánsku úctu a úctu k Cirkvi. Veď my všetci sme Cirkev. Zážitkom bola sv. omša v San Giovanni Rotonde, odsľúžená pánom dekanom Petrom Šimkom s úmyslom za podporovateľov a aktérov Misie filmom. Dozvedeli sme sa, že prekážky sú božím tréningom – školou života. Mali by sme – podľa slov kazateľa - ďakovať Pánu Bohu za všetko tak ako p. Pio, ktorý mal prekážok veľmi veľa, jednak prostredníctvom cirkevných autorít či návalom ľudí... Videli sme množstvo zachovaných listov, ktoré dostával p. Pio. Vieme, že na orodovanie tohto svätca Pán Boh spravil veľa zázrakov a dp. Šimko dodal na záver kázne: „Práve cez pokoru Pán Boh robí veľké zázraky.“

Padova

Presne dva mesiace pred Vianocami - 24. októbra – sme sa teda vybrali z niekoľkých nástupných miest Trnavskej diecézy v skorých ranných hodinách cez Ra-

kúska do Talianska. Zo Smoleníc, Suchej nad Parou, malého slovenského Ríma – Trnavy – a Bratislavy sme sa vybrali na pútnické miesta, vrátane „slávneho Ríma“. Ako prvú sme navštívili v Padove Baziliku sv. Justíny, v ktorej je pochovaný sv. Lukáš. Mohli sme si zopakovať symboly evanjelistov, ktoré sa z dialky vynímali z exteriéru Baziliky: orol (sv. Ján), býk (sv. Lukáš), lev (sv. Marek), človek (sv. Matúš).

Navštívili sme Kaplnku sv. Daniela, diakona a o 17:00 h sme mali sv. omšu v Bazilike sv. Antona, ktorú celebroval pán dekan Peter Šimko. V kázni sa dotýkal života sv. Antona Paduánskeho, ktorý sa narodil v Lisabone, túžil ísť do Maroka, vstúpil do rehole Augustínov. „Keď už bol na africkej pôde, mal pocit, akoby sa jeho plány zbúrali. Predstavený mu povedal, že má ísť domov...“ Z toho vyplýva, že môžeme mať plány, ale Boh má pre nás niečo iné. (Podobnými slovami začínal aj film Bella, ktorý sme pozerali v autobuse, keď sme sa okolo polnoci presúvali do Assisi: „Keď chceš rozosmiať Boha, povedz mu o svojich plánoch...“).

Pán dekan zdôraznil, že tam, kam prišiel sv. Anton, ľuďom zmäklo srdce a urobil veľa dobra. Pán sa mu aj zjavoval. História hovorí, že z jeho cely išlo svetlo, videli ho s malým Ježiškom...“ – povedal s úsmevom na tvári pán dekan Šimko.

Assisi, Orvieta

Do Assisi sme prišli po 6:00 h v utorok. Už z dialky sa vynímala zlatá socha Panny Márie na Kostole Panny Márie Anjelskej. Vo vnútri sme sa samostatne pomodlili v Porciunkule – malom kostolíku v kostole a pobudli sme na talianskej sv. omši.

V Kostole sv. Kláry sme boli v Kaplnke sv. Damiána. Niektorí navštívili Kostol sv. Damiána. O 11:00 h celebroval sv. omšu v Bazilike sv. Františka dp. P. Škultéty. Kázeň mal najmä o sv. Františkovi, ktorý sa stigmami pripodobňoval Ježišovi a ktorý prispel k záchrane alebo obnove Cirkvi. Už DVD v autobuse o eucharistických zázrakoch nás pripravovalo na Orvieta, kde sa stal jeden z nich. Keďže kostol sa nachádzal na vyvýšenom mieste, hore

nás vyviezol autobus, odtiaľ sme sa zviezli zubačkou.

Rím

V stredu sme sa pri Bazilike zúčastnili audiencie u svätého otca Františka. Okrem pápeža sme mali možnosť vidieť aj novomanželov, ktorých osobitne požehnával. Prehliadli sme si Baziliku, pomodlili sme sa pri hrobke sv. Jána Pavla II., uctili sme si sviatosť oltárnu. Tí, ktorí ešte vládali odišli do Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda, kde sme sa dozvedeli o tom, že toto miesto sa spája okrem iného so štúdiom dp. P. Škultétyho. Mozaiky na stenách nás utvrdzovali v cyrilo-methodskom dedičstve a tradícii. Aj sv. Ján Pavol II. dal svojou návštevou 8. 11. 1981 najavo, že pozná túto komunitu. Bola to jeho prvá verejná cesta od atentátu. Dnes Ústav poskytuje domov 16-im kňazom.

Vo štvrtok sme boli v Bazilike sv. Kríža v Jeruzaleme, v ktorej sa nachádzajú relikvie z Kalvárie, k úcte k sv. krížu: časť tabuľky „Ježiš Nazaretský, Kráľ Židovský, 12,5 cm klinec, 2 trne z trňovej koruny, úlomok zo stĺpa, pri ktorom bol Ježiš, kosti z prsta sv. Tomáša. Aj na tejto Bazilike je erb kardinála, ktorý ju má pridelenú. V krypte je uložené telo 7-ročného dievčaťa – Antonietty Meo, ktorá bude vyhlásená za svätú.

Neskôr sme kolenačky, v modlitbách, prešli Sväté schody, na ktorých sú originálne kvapky Kristovej krvi. Potom sme si prezreli Baziliku Najsvätejšieho Spasiteľa Jána v Lateráne. Metrom sme sa presúvali bližšie k Bazilike sv. Pavla za hradbami. K Rímu patrí aj stará časť, a tak sme boli pri Koloseu, Víťaznom oblúku, Oltári vlasti atď. Večer sme slávili sv. omšu.

Keď sme v piatok stáli v rade na kontrolu pred Bazilikou Santa Maria Maggiore (Panny Márie Veľkej/Snežnej), dp. P. Škultéty humorne poznamenal: „Bol som tu 6 rokov a nevidel som sneh ani raz. Videl som poletovať tri vločky a už hovorili: Sneží!“ V tejto Bazilike sú relikvie – drevo z Ježiškových jasičiek, plienky. Sv. omšu v taliančine spoločne celebraval aj náš sprievodca – dp. P. Škul-

téty. Poobede sme boli pri Španielskych schodoch, pri Fontáne di Trevi... O polnoci sme sa presúvali do San Giovanni Rotondo.

San Gioavanni Rotondo, Lanciano

San Giovanni Rotondo je veľmi pozhnané miesto. O p. Piovi sme pozerali aj film, tu je pár myšlienok: „Viete, aký je najväčší zázrak sv. Františka? – Že aj po 700 rokoch existuje niekto, kto sa chce stať rehoľníkom.“ Keď ho poprosili, aby sa modlil, nech odletia vošky: „...ale musíte sa modliť aj vy, aby vás vošky počuli.“ Na margo zbierania peňazí na stavanie

nemocnice: „Panna Mária otvára srdcia, aj peňaženky“. Tento mariánsky deň sme videli aj eucharistický zázrak v Lanciane. Popri mori sme cestovali do Montesilvana ubytovať sa.

Loreto

Po raňajkách a sv. omši v nedeľu sme okolo 12:00 h vycestovali do Loreta, ktoré sa spája so sv. Filipom Nerim, Loreťanskými litániami a domčekom Panny Márie. Na Slovensku sa Loreťanska Panna Mária uctieva v Bratislave, Kremnici, Levoči, Nitre, Prešove, Skalici a v Žiline. Časť modlitby „Mária, Ty si matka očaká-

vania“ od Angela Comasatri, arcibiskupa Loreta, je aktuálna v tomto adventnom období: „Drahá Matka, ty poznáš nepokoj i radosť i radosť očakávania. Ty si očakávala narodenie Božieho Syna, ktorý si Ťa vyvolil za tajomnú kolisku. Ty si cítila tlkot Jeho Srdca ľudského a Božieho a pocítila si radosť pri pohľade na Jeho tvár.“

Ďakujeme za všetko kňazom, organizátorom Zvonárovcom, tiež pánom šóferom a najmä Pánu Bohu, našej nebeskej Matičke, svätcom a anjelom, ktorí nás sprevádzali.

Foto Jana a Peter Zvonároví

VENOVANÉ ČLOVEKU, KTORÝ SA DAROVAL BOHU A OBETOVAL PRE SVOJICH BLIŽNÝCH JÁN LANČARIČ

Tohoročná farská púť viedla naše kroky k hrobom niekoľkých veľkých svätcov: sv. Petrovi, sv. Antonovi Paduánskemu, sv. Františkovi a nielen k nim. Veľmi som si vždy želal adorovať pri hrobe veľkého človeka Pátra Pia, človeka, v ktorom po celý život prúdila láska. Z lásky trpel, miloval a modlil sa. Uzdravoval telá a hlavne duše, dal postaviť nemocnicu a nazval ju „Dom na úľavu v utrpení“. O sebe hovorieval, že je iba kňaz, ktorý sa iba modlí. Páter Pio konal dobré dielo, miloval ľudí a pomáhal im koľko vládla. Prijal svoje poslanie aj kríž a v tom bola jeho sila. Bolestou svojich rán a láskou s akou ich nosil, posvätil svoj život a Boh na jeho prosby konal zázraky. Veľa autorov uvádza, že za jeho života sa vôkol neho šírila vôňa pomarančových kvetov a ruží, ba dokonca niektorí pociťovali túto vôňu aj

keď neboli pri ňom, ale sa na neho obrátili s nejakou prosbou o pomoc.

Jeho telo je pochované v krypte pod kostolom Panny Márie Matky milosti v San Giovanni Rotondo. Telo zostalo neporušené aj po smrti. Je vystavené k úcte v sklenenej rakve. Tohto kapucínskeho kňaza vyhlásil za svätého pápež Ján Pavol II. 16 júna 2002.

Svätý páter Pio svojím životom menil životy iných ľudí a mení ich aj dnes po 48 rokoch od smrti. Každý z nás je povolaný konať dobro. Usilujme sa, nech v nás zostane dobré a milosrdné srdce pre našich bližných, ktorým pretvoríme smútok a bolesť na radosť, tak ako to robil tento veľký svätec. Veď každý nový deň nám dáva príležitosť na konanie dobra. Z každej ľudskej biedy môže povstať nová nádej. Koľko dôkazov ešte potrebujeme,

aby sme pochopili, že pravá láska presahuje všetko, aj zákony času a priestoru? Veď až nás raz náš Pán povolá, všetko hmotné tu necháme a ponesieme si len to, čo nám otvorí brány v nebi.

„Modlievajte sa usmievajte sa“ - to sú charakteristické slová pátra Pia a dodáva: „Môžem nespáť, môžem nejest, ale nemôžem byť bez modlitby.“

Foto Modern-Day-Cult-of-a-Saint-Padre-Pio-web.jpg

KEĎ HLAVOU KÝVAJÚCI ČERNOŠKO OZNAMUJE OPÄTOVNÉ NARODENIE EMÍLIA BIHARIOVÁ

Slávenie polnočnej omše sa nám spája nielen s oslavou Narodenia Pána, ale i s atmosférou polnoci, ktorú v kostole dotvárajú stromčeky a neodmysliteľný betlehem. Či už malí alebo veľkí, postávame pri drevenej maštaľke, kde sa vznáša vôňa ihličia a sledujeme scéniu tých krásnych smolenických figúrok.

Celý rok odpočívajú v tzv. oratóriu nad sakristiou a vystupujú na scénu práve na Vianoce. Na polnočnej sa predstaví základná zostava pozostávajúca zo svätej rodiny a pastierov, ktorým nechýba ani stádo nemo hladiace na Ježiša. Bezpochyby zaujímavou postavičkou je černoško. Dutá sediaca postavička, ktorému každoročne deti hádžu mince dúfajúc, že sa im nezabudne poďakovať kývnutím hlavy. Na slávnosť Troch kráľov pribúdajú ďalšie postavy - mudrci nesúci dary a nevyhnutná ťava skrývajúca v sebe punc orientu. Kto by nepoznal tieto figúrky a skromne ich nepovažoval za tie široko ďaleko najkrajšie?! Hoci majú čo to za sebou, celé desaťročia pripomínajú príchod nášho Pána na zem. Teta Elka mi to pekne po poriadku vyratúva: ťava už mala zlomený krk, tiež Ježiško na slame má za sebou zlepovanie a dopriaty všetkým aktérom v Betleheme bol i náter od bývalého organistu pána Indrichoviča. Kam len pamäť farníkov siaha, vždy boli tu. Môžu byť považované hádam za prvé v našej farnosti, keďže iné sa nedochovali a ak aj nejaké boli, nie sú dostupné záznamy či pamätníci.

Spolahlivým zdrojom je samotná maštaľka s údajom, ktorý prezrádza rok jej výroby – 30.1.1930 a pravdepodobne meno výrobcu Ferdinanda Gašparoviča z čias, kedy bol správcom farnosti vdp. Ján Novák (1897-1934).

Dnes o stromčeky doslova zakopávame na každom rohu, výzdoby, reklamy a koledy sa na nás hrnú z každej strany a kontrastujú s adventným časom očakávania príchodu Kráľa. Sme pozvaní preniknúť hlbšie a nezostať len ako nemí pozorovatelia Ježiška v jasliach v pozlátku Vianoc či vyzdobených výkladov. Preto nám všetkým prajem, aby sa Ježiš narodil nie na slame či v obchodnom dome, ale v našich srdciach. A rozjímať o ňom môžeme napríklad práve pri tom našom krásnom smolenickom betleheme. Ako malá som zvykla s kamarátmi nosiť Ježiškovi do jasieľ cukríky, netušiac či ich zjedol, alebo ich len odpratala teta Elka. Úsmevná príhoda, v ktorej však nechýba záujem o druhého – o Ježiša. Čas navštíviť betlehem máme do Hromníc, vtedy sa jeho aktéri poberú spred praveho bočného oltára opäť do oratória.

Foto Ivana Janáčková

PÁTER BEZÁK OSLÁVIL 90. NARODENINY

IVANA ŠTIBRANÁ

Tento rok sa dožil významného životného jubilea páter Anton Bezák, SVD. Tohto kňaza a rehoľníka – verbistu máme všetci neodmysliteľne spojeného s bývalým Charitným domom rehoľných sestier z Kongregácie Najsvätejšieho Spasiteľa. Pôsobil u sestier ako duchovný správca v rokoch 1998 – 2005. Popritom vypomáhal vo farnosti. Bol obľúbený ako spovedník a pre svoju ochotu, skromnosť a láskavú ústretovosť voči farníkom. Po tom, čo nás Terezia Drdulová skontaktovala s Charitným domom verbistov, kde teraz páter Bezák žije, sme ho navštívili v deň narodenín. Konala sa slávnostná sv. omša, pri ktorej boli účastní predstavení verbistov a farníci. Po sv. omši bol priestor aj na osobné stretnutie, ktorého priebeh by sme vám radi priblížili.

Prichádzame do hosťovskej miestnosti, usádzame sa. Predstavený pripravuje kávu, prináša koláčiky. Obklopení pozornou starostlivosťou rozpriadame niť spomienok. Pripomíname mená, tváre.

„Aj mávate sv. omše?“ pýta sa Evka. „**U chorých na poschodí. Do kostola už nechodím.**“ zaznie odpoveď. Dozvedáme sa, že ide o komunitu tých, čo sú už na odpočinku a posväcujú čas svojou modlitbou a obetou. Spomíname kňazov, ktorí pôsobili v Smoleniciach. Na dlhé hodiny strávené v spovednici, čo bolo také typické pre „páterka“ ako sme ho zvykli nazývať. Niť myšlienok sa nám rozbieha, vynára sa nám množstvo vecí, na ktoré by sme sa chceli spýtať, pripomenúť si ich. Ani pátrovi Antonovi sa nerozpriada kľbko celkom ľahko. Vek a vzdialenosť v čase aj mieste, si vyberajú svoju daň. Pripájame si kávu a na tvári pátra Bezáka sa zračí dobrotivý a radostný výraz.

Do reči prídu aj mená tých, čo sú už na večnosti. Lacko Medový, brat Mons. Jozefa Medového, ktorý strávil posledné roky v misijnom dome. Páter Borka, Janík, Jankeje, kňazi, ktorí sú už tiež na večnosti.

Páter Anton sa ospravedlňuje, že si nevybavuje všetky tváre a mená. Ubezpečujeme ho, že to nevadí, lebo v Smoleniciach si ho pamätáme všetci.

„A čo návštevy? Zastaví sa tu občas niekto? Chynoranci, vaši rodáci?“ otvára novú tému Peter. „**Keď prídete do Chynorian a chcete Bezáka, tak sa zasmejú ľudia. Lebo potrebujú aj ďalšie meno, lebo Bezákových je v Chynoranoch veľmi veľa.**“ pobavene a s humorom odpovedá páterko.

Spomienky sa začnú uberať hlbšie do minulosti. Dostávame sa k rokom štúdia, vysviacke. U verbistov bol od svojich štrnástich rokov. 50.-te roky ho zastihli uprostred teologických štúdií.

„**V 50.-tom roku nás internovali do Podolínca. To som sa tak rýchlo musel obliecť a zbalit! Žandár reval a ja som nezobral nič, ani holiaci strojček. Ale aj tým, čo si niečo zobrali, tým to nenechali. Tak sme na tom boli všetci rovnako. O pol noci nás zobrali. Mal som len aktovku.**“ za-

spomína si na ťažké smutné obdobie našej histórie a svojho osobného života.

„**Po troch mesiacoch v Podolínci nás rozhádzali. Mňa poslali do Kladna do železniarni. Postavili ma k sústruhu, či viem alebo neviem. Chceli zo mňa spraviť aj žeriavníka, ale potom zistili, že som nespohľadlivý človek (vzhľadom na kádrový posudok). (smiech) Mal som 4 semestre chémie vyštudovanej. Robil som v laboratóriu vo výskumnom ústave chemickom. Odtiaľ som tiež musel ísť preč, lebo som bol pre spoločnosť nebezpečný a nezodpovedný. Musel som hľadať zamestnanie a zobrali ma na Bezručovu na nemocnice do Biskupíc. Aj odtiaľ som musel odísť. Robil som aj zametača.**“ rozpovedal nám svoju históriu páter Bezák celkom vyrovnané a s úsmevom bez náznaku krivdy, či zatrpknutosti.

„**Poviem vám akú som mal vysviacku. Svätí ma biskup Dambrowský v Poľsku. V tichosti, v tme. Išiel som do Poľska ako turista. Páter Jankeje ako šofér a moja sestra Marienka. Arcibiskup Dabrowsky býval vo Varšave. Išli sme z našej verbistickej budovy. Išli sme autom o deviatej večer. Keď sme tam prišli, okná boli zatemnené, aby nebolo vidieť. Nikto tam nebol. Svedkom bol len provinciál. Koľko biskup videl, toľko recitoval. V tichosti som dostal vysviacku a naspäť sme išli takisto. Keď sme prišli domov, všetci už spali. Na druhý deň som mal sv. omšu s Jankejom a potom som mal na 5 dní dovolenku. Žiadna slávnosť, nič. Keď som išiel k biskupovi, zastavili nás žandári. Aj tí nás stretli. Provinciál ma upozornil, nič nehovor. Pustili nás. Na vysviacke som mal len reverendu a aj tú požičanú. Potom sme išli naspäť. Na hraniciach nás zastavili. Ešte že aj dar, čo som dostal som nechal v Poľsku. Kalich, ornát, liturgické knihy, všetko som tam nechal. Bola so mnou sestra. Keď nás zastavili, sestere som dal papiere od biskupa, ona sa vzdialila od auta a nedostali sa im do rúk. Takže pri sebe som nemal ani dokumenty. Pustili nás. Potom som nikomu ani nehovoril, že som vysvätený. Potom sme sa dozvedeli, že oni mali už dopredu čísla áut, ktoré kontrolovali.**“

„A čo zvyknete teraz ešte robiť?“ pýta sa Janko na súčasnú situáciu. „**Ešte teraz za mnou prídu na spoveď. Zavolajú. Aj chcú, aby som sem tam niečo porozprával. Chodieval som aj do jedálne utierať**

taniere, ale už nechodím. Už ma uznali za dôchodcu,“ uzatvára s ľahkým humorom rozhovor.

Návšteva prebehla ako voda a my sme si so sebou odniesli nielen oprášené spomienky, ale aj veľké povzbudenie. Že tam kdesi v charitnom dome sa za nás stále ktosi modlí a obetuje. Jeho misia stále trvá...

Životopisné údaje pátra Bezáka

1926 - 1950

Narodil sa 16. októbra 1926 v Chynoranoch ako najstarší zo 4 detí. Gymnázium vyštudoval v Prievidzi a po nástupe k verbistom v Nitre. Vyštudoval 4 semestre filozofie a 2 teológie, keď prišla likvidácia kláštorov z 3. na 4. 5. 1950. Bol internovaný do Podolíncu. Tajne pokračoval v štúdiách.

1950 - 1953

5.9.1950 – 31. 12. 1953 nastúpil na predĺženú vojenskú službu. Bol pridelený k útvaru PTP v obci Svätá Dobrotivá, potom v Strašičiach a v Kladne, kde pracoval v oceliarnach, napokon v Prahe- Jihoniciach, kde budoval vojenský komplex.

1953 - 1961

Hľadanie práce bolo ťažké, pretože mal zlý kádrový posudok. Pracoval v hliníkarni v Žiari nad Hronom. Mal na starosti upratovanie dvora, neskôr v pracoval v sklade.

V septembri 1954 nastúpil na Chemickú fakultu SVŠ technickej. Po 5 semestroch z kádrových dôvodov bol vylúčený zo štúdia (stihol ukončiť analytickú chémiu). V rokoch 1954 – 1958 pracoval vo Vodohospodárskom ústave, Výskumnom ústave onkologickým a opäť bol prepustený z kádrových dôvodov. Potom išiel na polikliniku na Bezručovej, kde pracoval ako biochemik.

Urobil si zdravotnú nadstavbu, prvú a druhú atestáciu z biochémie a neurológie. Pokus o pracovný postup vždy skrachoval na kádrových materiáloch. V roku 1958 nastúpil na infekčné oddelenie na Krásnej Hôrke.

1961 - 1977

V roku 1961, počas monsterprocesu s verbistami bol vypočúvaný, sledovaný, mal bytové prehlídky.

„**Vyšetrovatel' mi povedal: „Podte sem! Sadnite si na tento kvetináč!“ V rohu miestnosti sa skutočne nachádzal kvetináč. No a keď ste si naň sadli a pán vyšetrovatel' vám dal zaucho, stena vám dala druhé. Tá bola natretá červenou farbou a to veru nebol príjemný pohľad.**“ (Pod' a nasleduj ma, s. 40) Počas uvoľnenia za Dubčeka mal možnosť odísť do Rakúska, ale poslúchol predstavených a zostal na Slovensku.

1977 - 1989

9. septembra 1977 bol tajne vysvätený v Poľsku arcibiskupom Dabrowským. V rokoch totality mal na starosti rehoľné sestry Služobnice Duha Svätého, oficiálne bol mimo pastorácie až do roku 1989.

1989-2005

V roku 1989 po zmene systému bol ako duchovný u sestier v Kláštore pod Znievom a od roku 1998 do roku 2005 v Smoleniciach v Domove sestier Kongregácie Najsvätejšieho Spasiteľa.

2005 – doteraz

Od roku 2005 žije v Nitre vo svojej rehoľnej komunite Spoločnosti Božieho Slova už ako kňaz na odpočinku.

VIANOČNÉ TAJOMSTVO

PETER ŠVEC

Myslím si, že každý z nás spozoroval skutočnosť, ako počas vianočných dní všade vládne túžba „zapáliť lúč radosti. Akoby teplý prúd lásky už vopred týždne a mesiace prechádzal celou zemou“ (sv. Edita Steinová). Je to mimoriadny čas. Čas, v ktorom sú ľudia, veriaci alebo neveriaci uchvátení robením dobra a majú zvláštnu radosť. Narodilo sa predsa dieťa. Sama skutočnosť narodenia dieťaťa rozohrieva srdcia tých, čo sú v jeho blízkosti. Možno práve toto núti ľudí aspoň v tie dni konať inak. Chlapček sa nám narodil... – tak hovorí prorok Izaiáš (Iz 9, 5). Narodilo sa nám dieťa a my sme preniknutí tichou radosťou. A Izaiáš pokračuje: Na jeho pleci bude kniežatstvo a bude nazvaný: zázračný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja.

Obrátiť svoj pohľad na kríž

Pozerať vo vianočnú noc na dieťaťko v jaslách, môže byť síce veľmi dojímavé, no neobjaviť v jeho tvári to, čo nás toto dieťa pozýva objaviť, môže byť nepekným sebaklamom a pokusom utopiť v sentimentalite tvrdú pravdu o ľudskom bytí (o človeku) a o Celkom-Inom (o Bohu). Ako však možno urobiť tento objav? Držiac sa zásady, že pravdu treba vnímať vcelku, bez fragmentálneho roztrženia. To znamená, že pravdu o tomto dieťati nutne určuje definitíva jeho života. Ňou je smrť. „Prístup k Vianociam treba hľadať a nachádzať z pohľadu na Ježišov kríž a na Ježišovu paschu. Začiatok sa odhaľuje len z hľadiska konca, a napokon len tak“ (Karl Rahner). Pri pohľade do jasličiek si musíme uvedomiť – ako hovorí Rahner – že tu sa začína život zameraný na potupnú smrť. Narodil sa len preto, aby zomrel. „Slovo, ktoré samo o sebe nemohlo zomrieť, vzalo si telo, ktoré mohlo zomrieť, aby ho obeťovalo ako vlastné za všetkých“ (Sv. Atanáž). Ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých (Mk 10, 45). A tak sa Ježišov pohľad zameriava postupne na kríž. Inak to nemôže byť ani u kresťana, hoci slávi Vianoce. „Bez ohľadu na to, kam zaviedlo kresťana jeho myslenie, vždy ho to nakoniec akoby prirodzene ťahá k pohľadu na kríž“ (Henri de Lubac).

Tajomstvo Trojice

Vieme, že židia pohrdali ukrižovaným, veď podľa zákona je prekliaty od Boha ten, čo visí na dreve (Dt 21, 23). Pre pohľanov je to ten najpotupnejší spôsob smrti (mors turpissima crucis) a Písmo zreteľne hovorí, že človek takto popravený je od Boha zavrhnutý. Či však neprokoval prorok Izaiáš: ...on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil... bol prebudený pre naše hriechy (Iz 53, 3 - 4)? Tak chápeme slová sv. Pavla: Toho, ktorý nepoznal hriech, za nás urobil hriechom... (2 Kor 5, 21). A práve táto sku-

točnosť vysvetľuje aj Ježišovu opustenosť Otcom, v ktorej ide o „peniknutie Krista - Boha, do stavu vzdialenia sa Bohu, ktorá je vlastná ľudskému položeniu v stave hriechu“ (G. Rossé). Hoci Ježiš cíti opustenosť Otcom, v skutočnosti mu však Otec nikdy nebol bližšie. Práve tu, v centrálnej udalosti Ježišovho života – v udalosti kríža - sa ukazuje, kto je Boh. Ako? „Otec sa zjavil na kríži...v tomto mlčaní a pre samu skutočnosť, že opustil svojho Syna“ (J. Moingt). Ako sa vyjadril iný teológ: „Základ kresťanskej viery v Boha, ktorý je v Písme, nemá sa hľadať v ojedinelých formuláciách Nového zákona, ale v hlbokom a súhrnnom svedectve kríža, kde Otec dovolí svojmu Synovi, aby sa obeťoval v Duchu“ (B. Steffen). Kríž teda môže byť pochopený len trojične, lebo „ak Boh nie je trojičné tajomstvo, kríž je len skutočnosťou tohto sveta a išlo o žalostnú smrť jedného spravodlivého človeka a v najlepšom prípade môže vyjadriť solidaritu toho človeka s utláčanými“ (P. Ferlay).

Boh ako pokorný služobník

Tu si na ďalšie vysvetlenie poslušme slovom kenóza. Je z gréčtiny („ekenosen“ - Flp 2, 7a: „zriekol sa seba samého“), a znamená: „vyprázdnil sa“, „zbavil sa“, „zriekol sa“. Prof. Heriban hovorí, že najlepším vysvetlením kenózy je udalosť umývania nôh apoštolom (Jn 13, 1-16); teda kenózu možno chápať tak, že Ježiš „sa vo svojom pozemskom živote nechcel správať ako Boh a Pán ľudí, ale ako služobník zbavený akejkoľvek dôstojnosti, autority a moci, úplne oddaný pokornej službe druhým“ (Jozef Heriban), bez toho, že by prestal byť Bohom. Môžeme však hovoriť nielen o „kenóze vtelenia“ ale aj o „kenóze kríža“ (C.V.Pospíšil). V kenóze vtelenia je už zaplánovaná kenóza kríža, ktorá je ešte radikálnejšia: „ponížiť sa v poslušnosti hlbšie: až na smrť na kríži“ (H.U.von Balthasar). „Skúsenosť absolútnej Božej lásky, ktorá sa v úplnej slobode zjavuje v kenóze kríža je podľa dnešnej teológie možná preto, že Boh sám v sebe prežíva »večné zrieknutie sa seba samého« vo svojom trojosobnom darovaní sa“ (M. Bordoni). Bulgakov „hovorí o vnútrotrojičnej prvo-kenóze, ktorá je základom spásno-dejinnej kenózy“ pri vtelení a na kríži (F. Courth). Videli sme, ako sa správal Ježiš. Jeho život, jeho kenóza – poníženie, nám ukazujú z ekonomického poriadku (poriadok tohto sveta) do poriadku teologického (v Bohu samom). A tak dôvod a zároveň možnosť Synovej kenózy nie je nič iné než Otec sám, než jeho kenóza. „Sebavyšľenie Otca v plodení Syna možno (...) označiť ako prvú, všeobšiahlu, vnútrobožskú »kenózu«, pretože Otec sa v nej bezo zvyšku vyvlastňuje zo svojho bytia a odovzdáva ho Synovi: nedelí sa oň so Synom, odovzdáva Synovi všetko svoje: Všetko tvoje je moje (Jn 17, 10). ... v láske Otca spočí-

va absolútne vzdanie sa byť Bohom sám pre seba...“ (H.U. von Balthasar).

Láska Otca sa zjavuje v Synovi

Jednoducho to vyjadrila sv. Terézia od dieťaťa Ježiša a sv. Tváre, učiteľka Cirkvi: „Je predsa vlastnosťou lásky, že sa skláňa“. Až skutočnosť, že za osobou Ježiša sa ktosi „skrýva“, dáva zmysel nielen Ježišovmu narodeniu ale aj životu a smrti. Tu chápeme, že dôvod Ježišovho kenotického správania je Otec a jeho kenotické správanie. Je to Otcova láska, v ktorej sa v plnosti dáva za Syna, aby sa potom Syn mohol dať v plnosti za nás. Veď „čo ešte viac mohlo byť darované svetu“ (Yves Congar)?

Preto Otec môže poslať Syna, lebo takéto poníženie sa je obsiahnuté v skutočnosti Božej moci, ktorá môže v sebe vytvoriť priestor pre kenózu – ako hovorí sv. Hilár. Len z tohto pohľadu môžeme pochopiť, kto je Otec, kto je ten, ktorého Ježiš zjavuje svojim konaním a slovom. „Keď potom v evanjeliách pozeráme na postavu nazaretského majstra, ako napriek protestom učeníkov berie deti do náručia a dáva im prednosť (Lk 18, 15 - 17), ako pri pohľade na plačúcu matku sám od seba vracia k životu jej mŕtveho syna (Lk 7,11 - 15), ako pri vzkriesení Jairovej dcéry je jeho prvou starostou, aby dostala najest (Lk 8, 55), pýtame sa: Kým je ten, koho nám (Ježiš) zjavuje (porov. Jn 14, 9)“ (L. M. Cincialová)?

Boh ide v ústrety človeku

Iste nebolo jednoduché detailne sledovať celú myšlienkovú líniu tejto úvahy, myslím si však, že oveľa potrebnjšie ako moralizovať – čo a ako by sme mali robiť, je potrebné zahľadieť sa znova do jasličiek. Ak budeme pozorní a po polnočnej svätej omši, keď sa budú všetci náhlit domov, zastavíme sa pri betleheme či keď si cestou z chrámu v tichu noci pri pohľade na hviezdy uvedomíme, že nekonečne vzdialený Boh – „on, ktorý je nekonečne vzdialenou budúcnosťou, ktorú my sami od seba nikdy nedosiahneme (...) on sám nám vyšiel v ústrety“ (K. Rahner) – a stal sa nám blízkym, keď objavíme že jedine telo Ježiša je „chrám, ...kde môžeme skutočne stretnúť Boha“ (Y. Congar), potom azda budeme vedieť pochopiť tajomné slová sv. Pavla: Boh, ktorý povedal: Nech z temnot zažiarí svetlo“, zažiaril aj v našich srdciach...v tvári Ježiš Krista (2 Kor 4, 6).

Z tejto tváre – či už v jasličkách alebo vrcholne na kríži – žiari láska, ktorá je „Božou krásou“ a ktorá svedčí o „zraniteľnosti jeho srdca“ (H.U.von Balthasar). Potom urobíme rozhodujúci objav svojho života: v Ježišovej tvári objavíme tvár Otca, ktorý svojho jediného Syna neušetril (Rim 8, 32) a vydal ho (Jn 3, 16) za nás v Duchu Svätom (porov. Lk 1, 35; Hebr 9, 14).

ŠTATISTIKY A OZNAMY

PETER ŠIMKO

Krsty:

Malánia Veselá - 11.9.2016
Matias Slezák 18.9.2016
Eliška Dubravcová 18.9.2016
Izabela Bednarovská 6.11.2016
Andrej Pilník 13.11.2016
Matej Pilník 13.11.2016
Ellisa Smoleková 13.11.2016
Michal Kocian 27.11.2016
Adrián Zezulka 4.12.2016

Sobaše:

10.9.2016 Ing. Stanislav Kučo
(Lednické Rovné) a Ing. Viera
Dvoranová (Nové Mesto nad
Váhom)
15.9.2016 Andrej Považan
(Bratislava) a Soňa Kontseková
(Senec)
10.12.2016 Vojtech Roman
(Veľký Krtíš) a Mária Hodulíková
(Smolenice)

Pohreby:

Jozef Mužik (21.8.1962-
10.9.2016) - Smolenice,

14.9.2016
Jozef Greguš (6.10.1958-
17.9.2016) - Smolenice,
22.9.2016
Elena Ostrožlíková (29.10.1948-
22.9.2016) - Smolenice,
29.9.2016
Peter Petrovič (28.7.1956-
5.10.2016) - Smolenice,
7.10.2016
Karol Oriškovič (17.5.1934-
5.10.2016) - Neštich, 8.10.2016
Mária Študencová (7.10.1925-
7.10.2016) - Smolenice,
10.10.2016
JUDr. Viera Csmezová
(28.9.1978-14.10.2016) -
Smolenice, 17.10.2016
Ľubomír Fančovič (20.1.1944-
23.10.2016) - Neštich,
26.10.2016
Ján Janáček (3.1.1932-
6.11.2016) - Neštich, 9.11.2016
Anton Jakubčík (12.2.1943-
18.12.2016) Smolenice
20.12.2016

Zoznam pútnikov do Padovy, Assisi, Orvieta, Ríma, San Giovanni Rotonda, Lanciana, Loreta 24. – 31. 10. 2016

Smolenice - vdp. Peter Šimko, Jana Zvonárová, Peter Zvonár, Michal Zvonár, Dajana Zvonárová, Katarína Repová, Mária Slovákova, Ján Lančarič, Blažena Repová, Ján Petranský, Marián Sedlák, Nikola Gríková
Lošonec - Jarmila Velichová, Diana Velichová, Notburga Mesíčkova, Marta Slobodová, Anna Jurovčíková
Dolný Oháj - Jana Slobodníková
Suchá nad Parnou - vdp. Peter Škultéty, Terézia Surová, Silvia Marekovičová, Mária Babišová, Mária Klimová,
Boleráz - vdp. Mário Bosý
Križovany nad Dudváhom - Božena Fafráková, Štefan Fafrák, Monika Fafráková
Ružindol - Anna Munková
Bratislava - Oľga Mičudová
Trnava - Marta Bartošová, Helena Paulíniová, Milan Paulíni
Košalná - Matilda Tomašovičová, Žaneta Butašová, Laura Butašová, Lucia Šuleková
Červeník - Aneta Štefunková
Dolné Orešany - Kamil Rábara
Modranka - Jarmila Hubinská, Jozef Hubinský
Nové Mesto nad Váhom - Irena Kolníková
Očkov - Antónia Čechvalová
Brunovce - Melánia Križáková, Zuzana Balážová, Božena Kuklová
Častkovce - Anna Bublavá
Kálnica - Gabriela Kucharovičová
Horná Streda - Adriana Balážová a vodiči Ján Urban a Peter Urban

VĎAKOU ZA PÚŤ DO PADOVY, ASSISI, ORVIETA, RÍMA,

SAN GIOVANNI ROTONDA, LANCIANA, LORETA 24. – 31. 10. 2016

JANA SLOBODNÍKOVÁ

PÁN BOL AJ V SAN GIOVANNI ROTONDE
PÁN DOBROTIVÝ, LÁSKAVÝ...
STRETNEME HO I U NÁS V ROTUNDE,
JEŽIŠA, HODNÉHO SLÁVY.

NECH SPÁSA PRÍDE DO NÁŠHO DOMU
DO CHRÁMU DUCHA SVÄTÉHO!
NECH SA ZO SRDCA TEŠÍME TOMU
Z LÁSKY A Z DUCHA BOŽIEHO.

VĎAKA ZA STRETNIUTIA S NAŠIM PÁNOM,
VĎAKA ZA CELÚ TÚTO PÚŤ,
VĎAKA AJ ZA KAŽDÉ NOVÉ RÁNO!
NA PÚŤ SA NEDÁ ZABUDNÚŤ...

VEĎ PÁN BOH JE NEKONEČNE DOBRÝ!
VĎAKA ZA RÍM VEĽKÝ, MALÝ!
EŠTE RAZ VĎAKA ZA PÚŤ V OKTÓBRI,
KEDY VÍTAŽÍME NAD ZÝM...

VĎAKA TI, MATIČKA RUŽENCOVÁ,
ZA TVOJ VEĽKÝ OCHRANNÝ PLÁŠŤ.
ĎAKUJEM TI, PANE BOŽE, ZNOVA
ZA SLNIEČKO, VIETOR I DÁŽĎ.

VĎAKA ZA VŠETKÝCH NAŠICH SPRIEVODCOV,
VĎAKA ZA DUCHOVNÝCH OTCOV,
ZA KŇAZOV – MÁRIA, OBOCH PETROV,
ZA MANŽELOV ZVONÁROVCOV.

VĎAKA, BOŽE, ZA SVÄTÉHO PETRA,
ZA VŠETKÝCH JEHO NÁSTUPCOV!
ČASY CÍRKVI – TO VER NIE SÚ RETRÁ,
NO DEDIČTVA NAŠICH OTCOV.

BOŽE, VĎAKA ZA POCIT V KOLÍŠKE
I POČAS ZEMETRASENIA,
VNÍMALI SME HOJDANIE NEBESKÉ,
CEZ OMŠU, V LÁVKE SPASENIA.

NEBUDEM JA UŽ PÍSAŤ VEĽA SLOV...
BOŽE, DOPROVOĎ NÁS DOBRE DOMOV!
PROSÍM, NECH TAM POŽEHNANIE DÁME...
HOCI VIEM, ŽE DOMOV V NEBI MÁME.

VIEM, ROZÍDEME SA DO VŠETKÝCH STRÁN...
ŽELÁM VÁM: NECH VÁS VŠETKÝCH ŽEHNÁ PÁN!
VEĎ SI I NÁS VRYL DO SVOJICH DLANÍ...
NECH VÁS ŽEHNÁ AJ NEBESKÁ PANI!

VYŠLI SME SPOLU NA VYŠŠIE MIESTA
AKO MALÝ ZACHEJ NA STROM –
ABY BOLA SPRÁVNÁ NAŠA CESTA,
Z KTOREJ UZRIEME BOŽÍ DOM.

TÚŽILI SME ZAS VIDIET JEŽIŠA,
AJ KEĎ JE VŠADE VÔKOL NÁS,
CESTA TIEŽ OD NÁS MÔŽBYŤ NAJBLIŽŠIA,
KEĎ JEHO SRDCE BIJE V NÁS.

NEVYŠLI SME SÍCE NA FIGOVNÍK,
NO DO PADOVY, ASSISI,
KDE MAJÚ ZNÁMI SVÄTCI SVOJ POMNÍK,
KDE VIDNO SVÄTOSTI RYSY.

HOC' SME ĽUDIA HRIEŠNI AKO ZACHEJ,
NO PRIZNÁME SVOJU VINU,
SVÄTOU SPOVEĎOU SA MENÍ NÁŠ DEJ,
UŽ ČUJEME: „DCÉRA, SYNU...“

POČUJEME ZRETEĽNE HLAS BOŽÍ
NA TÝCH MIESTACH ČI V ORVIETE...
VŠADE, V RÍME, SA POKOJ V NÁS MNOŽIL,
TAKTIEŽ V LANCIANE, V LORETE...

Farský časopis Smolenický posol. Vydáva Rímskokatolícky farský úrad v Smoleniciach.

Redakčná rada: Emília Bihariová, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Janáčková, vdp. Peter Šimko, Ivana Štibraná.

Cenzor: vdp. Peter Šimko.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 10. decembra 2013, č. 8976/13. NIHIL OBSTAT.